Temps Pasqual - Cinquè diumenge

Per Administrador el dg., 20/04/2008 - 09:00

Ac 6, 1-7
1Pe 2,4-9
Jn 14,1-12

Crist, el ressuscitat ¿Com és Déu? Sembla la pregunta d'aquell infant a la seva mare, quan l'acompanyava a la casa de Déu, i li deia: "Jo vull conèixer Déu, ¿per què no me'l presentes?". I, malgrat tot, és una pregunta que ens fem i ens farem sempre els humans, creients o no. *"Felip, qui em veu a mi veu el Pare"*. Potser aquesta resposta de Jesús seria la clau, en el debat de segles sobre la divinitat i la humanitat de Jesús. L'Evangeli de Joan és ja l'inici d'aquest debat (cfr. 10, 33). ¿Provem-ho de fer tot canviant l'ordre de les paraules? Enlloc de dir: Jesús és Déu, diguem: Déu és Jesús. Potser ens serà més fàcil d'entendre, perquè Jesús és on s'emmiralla el Pare. Jesús és el rostre de Déu. En Jesús hi veiem Déu. En el Crist ressuscitat hi ha la imatge més clara de Déu. Un Déu amorós, compassiu, misericordiós, apassionat per nosaltres, boig per nosaltres, que no pot viure sense nosaltres, mentre nosaltres diem -o fem veure- que podem viure sense ell. Un Déu que ho fa tot nou: l'univers, la terra i els qui l'habitem. Un Déu que ho portarà tot a la plenitud amb què ho va somniar. La vetlla pasqual ens dóna moltes pistes...Mentrestant, ens deixa lliures i responsables perquè col·laborem al seu somni. ¿Ho fem? ¿com ho fem? ¿Amb qui ho fem?Els cristians ressuscitats Si Crist és la pedra angular, els cristians som *"un poble escollit, un reialme sacerdotal, la possessió personal de Déu".* Només Crist és la clau de volta i tot nosaltres una comunitat de germanes i germans: la comunitat dels creients, sense més jerarquia ni honor que ser *pedres vives,* és a dir, cristians ressuscitats que *practiquen* Déu, tot vivint a l'estil de Jesús, com quan va començar a Galilea, on el veurem ressuscitat. "Senyor -escrivia Ramon Llull- ja que heu posat en el meu cor tanta alegria, plagui-us d'estendre-me-la en tot el cos: a la meva cara, als meus ulls, a les meves mans"Aquesta dignitat comuna fa que tots ens sentim Església i que cadascú hi col·labori segons les seves possibilitats. El ventall que avui ens mostra el llibre dels Fets dels Apòstols (el diari o la crònica de la primera Església més pròxima a Jesús) és alliçonador: Pau predicador i sacerdot obrer, els apòstols servidors de la paraula i de la pregària, els 7 diaques de Càritas,... Això vol dir que l'Església ho som tots i hi cabem tots. Una Església plural.Una Església ressuscitada El que ens uneix és el Crist ressuscitat: *"Jo sóc el camí, la veritat i la vida".* Tots hem de ser-li fidels. Ell és el camí que porta a la Vida. O també, el camí que fa veritat la nostra vida de creients, personal i col·lectiva o eclesial.I aquesta "veritat de vida" s'ha de manifestar en paraules i en obres, però paraules i obres que venen del Pare, com deia i feia Jesús, practicant Déu. I això en un temps tan difícil com el nostre no és gens fàcil. Perquè ningú no té totes les respostes a tantes preguntes com ens fa la realitat del nostre temps. I no ens hem de posar neguitosos, sinó pensatius, prudents i dialogants. "L'Església és més que el papa i el Regne és més que l'Església", ens diu en Pere Casaldàliga. No ho perdem mai de vista. Que la necessitat de certeses absolutes i universals no ens facin perdre la pacient escolta de la cultura actual, amb les seves llums i ombres. "Els qui creieu -ens diu un gnòstic- teniu un gran honor: proclamar que tots podem passar de les tenebres a la llum". Jesús n'és testimoni.

ETIQUETES
ESGLÉSIA COMUNITAT PEDRA ROSTRE IMATGE RESSUSCITAT HUMANITAT DIVINITAT RESPOSTES CAMÍ VIDA